

AKTUALIJOS

Ganiavos pradžioje galvijus prie žolės reikia palengva pratinti 8-10 dienų, kasdien ilginant ganyimo laiką. Tuo metu galvijams būtina papildomai dar duoti sauso pašaro. Išliesėję galvijai prie jaunos žolės turi būti priprasti per 15-20 dienų. Išgimus į ganyklas melžiamas karves, iš pradžių joms miežinius miltus reikia pakeisti kvietinėmis sėlenomis, nes šios gerai reguliuoja maitinimo režimą, iš dalies stabdo viduriavimą.

Jeigu galvijai vešlioje žolėje pradeda stipriai viduriuoti, patartina naudoti pirktinę gruzinišką juodą arbatą: 100 g arbatos išvirti keturiuose lituose vandens ir duoti karvei per kartą išgerti. Tokią arbatą karvės noriai geria.

Ganiavą pradedant

Tą kartą dukart per dieną dvi dienas iš eilės. Ganykliniu laikotarpiu privaloma siekti, kad galvijai kasdien gautų druskos ir mineralinių priedų.

Pirmomis ganiavos dienomis, kai oras dar šaltas, galvijai gali susirgti žoline tetanija. Šios ligos požymiai tokie: sergančiai karvei padidėja odos ir raumenų jautrumas, ji pasidaro baikštesnė, sunkiai keliasi, eina svyruodama, sumažėja apetitas, seilėjasi, kvėpavimas tampa dažnesnis. Tokie reiškiniai sergančiai karvei atsiranda dėl kalcio - magnio stygiaus organizme. Tais atvejais, kai karvė nebegali atsikelti, pirmąją pagalbą jai, kol atvyks iškvieštas veterinarinis gydytojas, turi suteikti gyvulio savininkas, nes tuo metu kar-

vė gali greitai kristi. Tam tikslui po oda jai reikia suleisti 38 proc. (80-100 ml) kalcio - boro - gliukonato ir 25 proc. (200 ml) magnio sulfato tirpalo.

Smarkus išputimas. Išputusią karvę pastatyti priekiu aukščiau, įžaboti stora gazuoliu sudrėkinta virve, kad galėtų atsiraugėti. Jeigu yra galimybė, karvę privesti prie vandens šaltinio (šulinio), ant nugaros uždėti maišą ir ant jo pilti šaltą vandenį.

Išputusią karvę gydyti tokiais vaistais: 30 proc. (100 ml) ichtiolo tirpalu, degtine (0,5 litro), augaliniu aliejumi (200-300 ml), timpanoliu (1 buteliukas), penicilino arba streptomicino 10-12 milijonų veikimo vienetų.

Vieną iš šių medikamentų su buteliu vandens sugirdyti. Jeigu po 15-20 min. išputimo požymiai nemažėja, tuomet dar kartą vieną iš minėtų medikamentų suduoti į vidų. Jei karvė nedusta, gali vaikščioti, ją reikia po kalnuotą vietovę pavedžioti.

Pastebėta, kad karštą vasarą liepingomis dienomis, kai oras tvakus, griaudėja perkūnija, besiganančios vešlioje žolėje - dobiluose, liucernoje - karvės gana dažnai išpunta. Tai labai greitai įvyksta. Dažnai net nespejama suteikti pagalbos. Tokiomis dienomis, kad galvijai neišpustų, juos ganykloje geriausia laikyti pusiau alkanus.

Vet. gyd. Jonas KIRNA

Žemdirbių svečiai iš Škotijos

Praėjusią savaitę rajone svečiavosi trys ūkininkai iš Škotijos, atstovaujantys Whitehill Storage kompanijai, kuri užsiima kviečių, miežių, avižių ir rapso auginimu, grūdų saugojimu ir jų realizacija. Ši kompanija jau įregistruota ir mūsų šalyje. Jos komercijos direktorius Viljamas Elrikas, mechanizacijos direktorius Kornas Elrikas ir agronomas bei vadybininkas Maikas Buckle Lietuvoje jau lankėsi trečiąjį kartą.

Škotai planuoja ir mūsų šalyje sukurti grūdų auginimo, saugojimo ir realizavimo centrą. Juos ypač domino perspektyvos Lietuvoje išsinuomotį žemės ir tapti mūsų ūkininkų tarpininkais parduodant grūdus.

Svečiai susitiko su rajono vadovais ir žemėtvarkos specialistais, apžiūrėjo kai kurias dirvnuojančius laukus Nociūnuose.

Rima GUDONYTĖ

Preparatai piktžolėms naikinti

Supažindiname su sodų bendrijoje, individualiuose sklypuose leistais naudoti herbicidais - cheminiais preparatais piktžolėms naikinti.

Lenacilas, 45 proc. koncentrato suspensija. Prieš sėjimą, sėjant, iki sudygimo purškiami cukriniai runkeliai, valgomieji burokėliai ir pašariniai runkeliai. Naikina trumpaamžes vienskiltes ir dviskiltes piktžoles. Norma - 50 g 10 litrų vandens. Braškės purškiamos iki sodinimo (pavasarij arba rudenį) iki sudygstant piktžolėms, norma - 130 g 10 litrų vandens.

Raundapas, 36 proc. vandens tirpalas. Naikina trumpaamžes ir daugiametes vienskiltes bei dviskiltes piktžoles. Vaismedžių ir uogakrūmių plote purškiamos vegetuojančios piktžolės pavasarį, vasarą arba rudenį. Preparato norma - 150 g 10 litrų vandens, apdorojant 500 kv. metrų. Pur-

kiami plotai skirti sodams ir uogynams įveisti. Purškiamos vegetuojančios piktžolės aktyvaus augimo metu, norma - 150-200 g 10 litrų vandens.

Aukštaūgės piktžolės naikinamos pavasarį arba vasarą gėlynuose, vėjose, patepant, t. y. aplikacijos būdu. Aplikatoriaus šepetėliai turi būti ne arčiau kaip 10 cm iki kultūrinių augalų viršūnės. Tik taip tirpalas nepateks ant kultūrinių augalų. Tirpalas ruošiamas santykiu 1 dalis herbicido raundapo ir 3 dalys vandens.

Raundapu ištiesai purškiami plotai, kuriuose kitąmet bus auginami kultūriniai augalai. Purškiamos po derliaus nuėmimo vegetuojančios piktžolės (kai varpučiai 20 cm aukščio, o usnių išaugusios skrotelės). Preparato norma - 150 g 10 litrų vandens. Šio kiekio pakanka 500 kv. metrų.

Agr. Janina VANAGIENĖ

Rašo kiti laikraščiai

"DIENOVIDYJE" Juozas Starckauskas analizuoja Valdo Adamkaus kandidatūrą į prezidentus:

"Nors stebiu Lietuvos politinį gyvenimą, negalėčiau aiškiai apibūdinti pono Valdo Adamkaus pažiūrų. Jis tai toks, tai anoks. Tai skelbiasi esąs dešinysis, tai centristas. Kaip žinome, sovietmečiu V. Adamkus dažnai lankėsi Lietuvoje. Tai ypač krito akin, nes kitam nenutautėjusiam lietuviui, taip pat dirbusiam JAV valstybės aparate, būtent Linui Kojeliui, į Lietuvą atvažiuoti nebuvo leidžiama. Manykime, kad tokį skirtingą kompartijos ir KGB elgesį kažkiek lėmė tai, jog pirmasis buvo gamtosaugininkas, o antrasis - politikas. Bet tai buvo anaipol ne pagrindinė priežastis. Tikroji priežastis išaiškėja paskaičius KGB agentūrinės - stebimosios bylos "Konglomerat" 5-ą tomą, kuriame yra dokumentai apie "Santaros-Šviesos" federacijos veiklą 1985-1987 metais.

1986 metų kovo mėnesį trys KGB šulai pulkininkai Kariniauskas, Baltinas ir Rupšys pasirašė septynių puslapių darbo su "Santara-Šviesa" planą, kurio 17 paragrafe rašoma: "...stiprinti liberaliosios pakraipos federacijos dalies pozicijas ir ją ideologiškai teigiamai veikti", didinti jų ir vadinamųjų nacionalistų prieštaravimus. 4 paragrafe numatoma "Fermieriui" (tokį slapyvardį Adamkui suteikė kagėbistai) "leisti atvykinėti į Lietuvą, turint tikslą jį operatyviai apdoroti".

E. Baltinas savo 1985 11 16 pasirašytoje pažymoje rašo, jog džiugu, kad "Santaros-Šviesos" pirmininkas V. Adamkus ir toliau remia bendradarbiavimą su LSSR inteligentija, kad "Akiračiai" pradėjo išjuokti antisovietinius išpuolius, kad šaiposi iš "Lietuvos Katalikų Bažnyčios kronikos" leidėjų ir t. t. Taigi skilimas tarp liberalų ir "reakcionierių" yra akivaizdus, - džiaugiasi kagėbistas. Anot jo, pažangūs liberalai yra už ryšį su Lietuva, iš jų taip pat galima tikėtis informacijos (t. y. juos galima bus verbuoti), o su "reakcingai nusiteikusiais santariečiais bus tęsiamas darbas juos demoralizuojant ir kompromituojant".

Vienuolikos puslapių straipsnyje,

Kariniausko ir Baltino pasirašytame 1986 m. rugpjūčio 25 d. ir nusiųtame SSRS KGB inspekcijos valdybos viršininkui gen. ltn. S. Talkunovui, Vilniaus kagėbistai toliau giriasi savo laimėjimais tarp santariečių. Pagal juos, tarp šių jau yra užverbuoti 5 agentai, ruošiamasi užverbuoti kitus. Numatoma dar stipriai remti liberaliąją emigrantų dalį, per savo priedangos organizaciją - "Tėviškę" jiems leisti laisviau atvykti į Lietuvą. Ruošiamasi toliau skaidyti lietuvių bendruomenę.

Būtų galima paklausti: kuo čia dėtas V. Adamkus, jei KGB verbuodavo visus. Valdas Adamkus, būdamas ilgametis "Santaros-Šviesos" federacijos pirmininkas, kūrė kabėbizavimui tinkamą atmosferą. Visos JAV lietuvių organizacijos laikėsi tvirtos nuostatos nebendrauti su jokia oficialia LSSR įstaiga, suprasdamos, kad visi oficialūs bendravimo kanalai yra KGB rankose ir kad tuo bendravimu iš dalies būtų pripažintas Lietuvos inkorporavimo į SSRS faktas. Ypač šlykščiu KGB lizdu buvo vadinama "Tėviškės" draugija, kagėbistų specialiai įkurta užsieniečiams į savo pines įviloti. Visi padorūs lietuviai buvo tik už asmeninius ryšius. Santariečiai sulaužė tą užjūrio lietuvių nusistatymą ir prie to ypač prisidėjo V. Adamkus.

Tad jeigu lietuviai pasirinktų V. Adamkų, vėl ketverius metus aukščiausiam valstybės poste turėtume neaiškių pažiūrų, nežinia ko siekiančią asmenybę. Manau, kad kol mūsų šalyje daug kas neturi pilietinės pozicijos, ypač po absurdiško dėdėpistų valdymo, valstybės vadovu turėtų būti žmogus, kurio principai buvo stipriai išbandyti negu gražiai su LSSR nomenklatūra sugyvenusio ir sudariusio geras sąlygas KGB padirbėti tarp emigrantų V. Adamkaus".

"LIETUVOS AIDĖ" tą pačią temą apie V. Adamkų pratęsia žinomas šveicijos publicistas Povilas Žumbakis. "Žinome iš patirties pono Adamkaus ribotus gabumus tiek ekonomikos, tiek administravimo srityje. Bet tikrai nuostabu, kad ponas Adamkus taip naiviai galvoja apie Šiaurės valstybių bloką!

• Nukelta | 2 psl. •

Protesto akcija dar nebaigta

LPKTS Kupiškio rajono skyriaus nariai V. Makutėnas (trečias iš kairės) ir S. Kazilionienė (pirma iš dešinės) budėjimo metu KGB rūmuose kartu su Raseinių, Jonavos ir Anykščių rajonų politikais.

Prabėgo jau daugiau kaip treji metai, kai 1993 m. žiemą politiniai kaliniai ir tremtiniai pradėjo protesto akciją "KGB archyvus - į švarias rankas" prieš tuomet šalį valdžiusios LDDP vyriausybės savo įsipareigojimų nevykdymą. Anksčiau buvo pasiektas susitarimas, kad KGB archyvu vadovu bus asmuo, kurio skyrimui pritarė politiniai kaliniai ir tremtiniai. Tačiau valdančioji partija toms pareigoms paskyrė savo statytinį geologą Vytautą Skuodį. Tam prieštaravo politinių kalinių ir trem-

tinių organizacijos. 1993 m. gruodžio 11 d. prasidėjo budėjimas KGB rūmuose.

Nuo šios akcijos neatsiliko ir LPKTS Kupiškio rajono skyriaus nariai. Daugiausia kartų į Vilnių budėti važiuo Juozas Laužikas, Julius Skemundris, Aleksandra Mažylienė, Antanas Baltakis, Janina Baltakienė, Veronika Mockuvienė, Filomeja Gudaitienė, Vytautas Makutėnas, skyriaus pirmininkė Stanislava Kazilionienė ir Petras Kazilionis.

Minima akcija nėra baigta ir šiuo

metu, nors valstybei jau vadovauja dešinieji. Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro generaline direktore dabar paskirta istorikė Dalia Kuodytė, tačiau iki šiol neišspręstas klausimas dėl KGB pastato paskirties. Politikiniai ir tremtiniai nori, kad čia būtų archyvu muziejus. Tam pritaria ir naujoji valdžia, bet dokumentai vis neįforminami.

Arminas LINGYS

TURINO DROBULĖS PASLAPTIS

("Atgaiva" Nr. 36, 37)

Istorijos minimumas

Aiškinant Turino drobulės kilmę, pastaraisiais metais labiausiai paplitusi jauno anglų istoriko Jano Vilsono teorija, pagal kurią bandoma atpasakoti relikvijos kelionę per ilgus šimtmečius, pradėdant Palestina per Edesą ir Konstantinopolį ir baigiant Prancūzija bei XVI a. Turino miestu šiaurės Italijoje. Štai šios istorijos svarbiausieji momentai.

Pirmoji drobulės kelionės pagrindinė stotis - Palestina. Pasirodo, jog biologiniai tyrimai suvaidino reikšmingą vaidmenį, ieškant patvirtinimo ženklų jos kilmę Palestinoje. Tai įrodė žymus šveicarų kriminologas - biologas Maksas Frėjus. Jam pavyko iš drobulės išgauti didelį kiekį senovės liudininkų - žiedadulkių. Net šešios halofitų rūšys patvirtino, jog drobulė kilusi Mirties jūros rajone, taigi - Jeruzalėje. Šie halofitai būdingi tik dirvoms prie Mirties jūros. Jie nepaprastai pakantūs druskai, kurios itin daug minimos jūros rajone.

Apie 30 m. (Jėzaus mirties metai) drobulė su Jėzaus kūno atspaudais skubotai iškeliauja iš Jeruzalės į šiaurės Sirijos miestą Edesą, kur jau I a. pirmoje pusėje suklestėjo krikščionybė. Remdamasis kai kuriais seniausiojo Bažnyčios istoriko duomenimis, Vilsonas mano, kad vienas iš daugelio Jėzaus mokinių - Adajus ar Tadas - netrukus po Jėzaus mirties išgabeno jo įkapes į Edesos miestą (šiandien tai Turkijos miestas Urfa), kurį tuo metu valdė krikščionybei palankus valdovas Abgaras. Drobulės išgabėnimas - iš tiesų pamatuotas dalykas, nes žydų įstatymai griežtai draudė bet koki kontaktą su lavonu. Vadinasi, apaštalai turėjo arba slėpti, arba išgabenti relikviją kuo toliau nuo žydų aplinkos. Apie 57 m. valdžią perėmė Abgaro sūnus Manas, kuris buvo krikščionybės priešas ir aktyvus pagonybės skleidėjas. Drobulė buvo paslėpta Edesos vartų mūruose ir ilgainiui užmiršta. Tik 525 m.

po baisaus potvynio, atliekant atstatymo darbus, drobulės relikvija buvo atrasta. Maždaug nuo šio laiko Edesoje ir toliau pasirodo charakteringi Jėzaus atvaizdai, kuriuos Bažnyčios istorikas Evagrius vadina "ne rankų darbu". Tie atvaizdai vėliau labai išplito rytų Bažnyčioje ir buvo nepaprastai aukštai vertinami. Tyrinėtojai mano, kad šitie paveikslai, kurie musulmonų laikmetyje buvo vadinami "mandilionais" (arabiškai reiškia šyda) turi betarpišką ryšį su drobulės pavyzdžiu. Po įvairių nuotykių ir išbandymų Edesos mandilionas 944 m. buvo iškilmingai perkeltas į Konstantinopolį ir ten garbinamas kaip tikras Jėzaus atvaizdas. Kadangi rytiečiai vengdavo nuogo žmogaus kūno demonstravimo, tai galima manyti, jog mandilionas turėjo tiesioginį ryšį su taip sulankstyta drobulė, kad būtų matomas tik Jėzaus veido portretas. Kad taip esama iš tikrųjų, liudija daug seniausių Jėzaus atvaizdų, nuostabiai atitinkančių drobulės atvaizdo kontūrus. Reikia pastebėti, jog apie nepaprastą mandiliono vertinimą kalba neįprastas iškilmingumas bei speciali liturgija, susieta su relikvijos gabenimu į Konstantinopolį. Vis dėlto Rytų sostinėje atvaizdas būdavo parodomas viešam garbinimui retai ir tik ypatingais atvejais. Užtat apie jį daug pasako labai plačiai paplitę mandilionai, kurie buvo garsūs net XX a. pradžioje (pvz., carinės Rusijos kariuomenėje buvo naudojamos vėliavos su mandiliono kopijomis). Reli kvijos populiarumui itin pasitarnavo vienuoliai dailininkai, kurie įamžino nepaprastą ("ne rankų darbu") paveikslą savo ikonose. Deja, 1204 m. kryžiuočiams apiplėšus Konstantinopolį, garsioji relikvija staiga išnyko. Kryžiuočių kronininkas Robertas de Klary po šių įvykių rašė: "Joks graikas ir joks prancūzas nebesužinojo, kas atsitiko su atvaizdu".

(Bus daugiau)

Kalba vaikai

Mama sako mažajai Linutei:

- Ar žinai, kas atsitinka mažoms mergytėms, kurios nesuvalgo košytės?

- Žinau, mamyte. Jos būna lieknos ir užaugusios tampa manekėnėmis.

Mindaugas gerą valandą šeimininkavo virtuvėje. Iki ausų šlapias, bet laimingas motinos balsu sako:

- Tau gerai, kad mane, ne ką nors

kitą išsirinkai, tėveli... Būtum kokį tinginį išsirinkęs...

Tėvas aiškina penkiamečiui sūnui:

- Esi jau pakankamai didelis ir turi žinoti, kad jokio Kalėdų senelio nėra. Tai buvau aš...

- Žinau, žinau. Gandras - tai irgi tu.

Radijas transliuoja populiarą dainą "Vien tik mums".

- Gobšuolių daina, - nutaria sūnus.

• Atkelta iš 1 psl. •

Kartais neaišku, ar Valdas Adamkus vadovaujasi savo įsitikinimais, ar, būdamas valdininkas, kartoja JAV valdžios nustatytą liniją. Pavojinga, kai žmogus mėgina nešioti dvi skrybėles.

Prezidento Clintono administracija visais būdais ieško bet kokios formulės, kad įtikytų rusų politikai - neplėsti NATO į Baltijos kraštus. Tokiam tikslui naudingi šiauriniai planai, kaip "šiaurės valstybių blokas" ar visiems priinama, bet be jokių ga-

rantijų "Partnerystė". Kad tokia gynyba yra šiaudinė, rodo istorija: reikia tik prisiminti, kaip kiti šiaurės bloko kraštai "gynė" Suomiją nuo Stalino armijos.

Rašo kiti laikraščiai

Mes, gyvenantys Vakaruose, Lietuvai gresiančių pavojų nejaučiame taip skaudžiai, kaip mūsų broliai, kurie turi gyventi arti kaimynų, ne vieną kartą okupavusių mūsų kraštą.

Todėl renkant Lietuvos prezidentą reikėtų laikytis nuostabos, kad kandidatai būtų bent minimaliai pagyvenę Lietuvoje - kad suprastų tikrus šalies rūpesčius, jautų pavojus. Turistinės kelionės viena, o prezidentūra - kita. Manyčiau, jog Konstitucijos ir įstatymo reikalavimai, kad kandidatai į Lietuvos Prezidentus būtų gyvenę Lietuvoje bent trejus metus, yra logiški. Lietuva turi per akis kitų problemų. Tikrai nereikia rizikuoti atiduodant prezidentūrą turistams".

ATMINTIS

Tarnybos metai Lietuvos kariuomenėje
liks nepamirštami

Prieš 60 metų Lietuvos kariuomenėje tarnauti teko Klaipėdos karinio dalinio šeštojo kunigaikščio Margio pėstininkų pulko minosvaidininkų būryje. Iš pradžių buvo nelengva, nes dalinyje daugumą karių sudarė žemaičiai. Reikėjo laiko, kol pavyko "perkasti" jų kalbą. Iš Biržų apskrities buvome tik du jaunuoliai: Jonas Kuginis ir aš. Vėliau vieni kitus perpratome, išmokome valdyti ginklus.

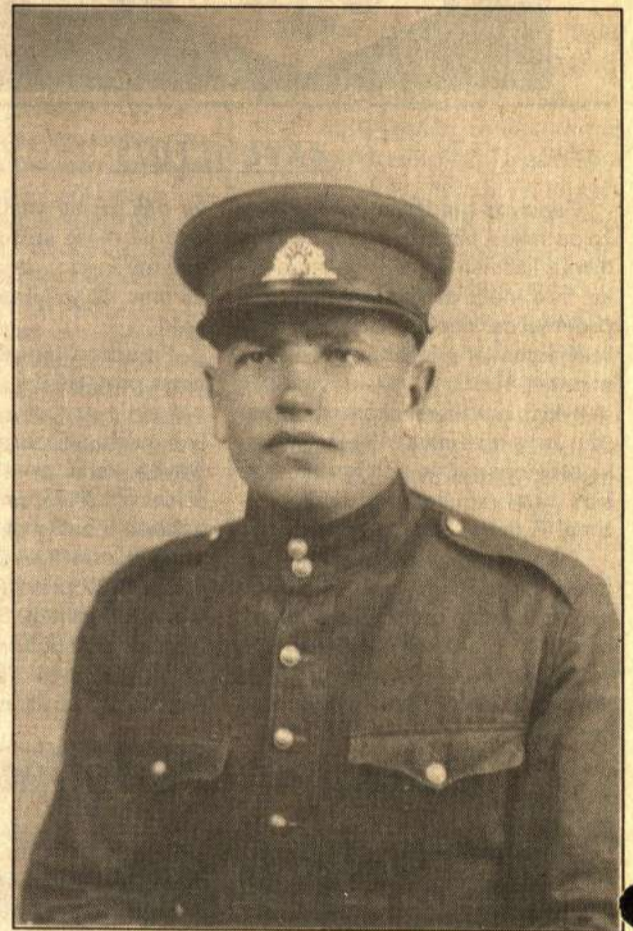
Kariuomenėje buvo griežta drausmė, reikėjo jos visiems besąlygiškai laikytis. Kai priėmėm priesaiką, jau buvome pilnateisiai kariai, Tėvynės gynėjai. Gaudavome vadovybės nurodymus saugoti svarbius valstybės objektus.

Sekmadeniais pagal parengtą dalinių grafiką žygiuodavome į pamaldas Klaipėdos bažnyčion. Eidavome be ginklų, priekyje žengiant pulko karo orkestrui. Tai būdavo įsimintina ir iškilminga eisena. Sugrįžus iš bažnyčios, kas norėdavo, nedidelėmis grupelėmis leisdavo į miestą pasivaikščioti, galėdavom dalyvauti kultūros renginiuose, gegužinėse, bet nustatytu laiku turėdavom vėl prisistatyti į kareivines.

Buvo rengiamos kariuomenės ir visuomenės šventės, sporto varžybos, koncertai. Nuobodžiauti neteko. Gyvenimas bėgo kaip vanduo upėje.

Detaliau apie karinę tarnybą - kitame laikraščio numeryje.

Povilas GLEMŽA
Kuokiškio vnk.

Prisiminimų autorius, kai nuo 1937 m. gegužės 1 d. iki 1938 m. spalio 13 d. tarnavo Lietuvos kariuomenėje.

1938 m. gegužės 15 d. Gargžduose įvykusių Lietuvos kariuomenės ir visuomenės šventės iškilnių momentas. Visuomenės atstovai ir įvairios organizacijos 6-ojo pėstininkų pulko minosvaidininkų būriui aukoja ginklus. Juos priima būrio vadas leitenantas Zemeckis.

Šventės tribūnoje - 6-ojo pulko ir šaulių būrio vadai bei svečiai.

Nuotraukos iš P. Glemžos asmeninio albumo

Lėvuo ir Kupa: jų praeitis, dabartis, ateitis (4)

(Pabaiga, "Atgaiva" Nr. 35, 36, 37)

Sprendami optimalų Lėvens ir Kupos upių vandens nuotekio panaudojimą, privalome įvertinti ankstesnių darbų patirtį ir numatyti ilgalaikę programą ateičiai.

Praeityje pertvarkymo projektams labai nesaikingai buvo naudojami energetiniai resursai. Dėl to ne tik ūkio objektų turtas buvo išgrobstytas, bet ir sunaikintos visos rajone įrengtos stambios drėkinimo sistemos. Nepasiteisino ir liko neįkurtas stambus žuvininkystės ūkis tarp Alizavos ir Lėvens tvenkinio. Čia planuota žuvininkystės tvenkinius užpildyti vandeniu siurbliais iš Lėvens užtvankos, o paskui vandeni nuleisti į Pyvesos upelį. Buvo neišvengta ir skubių darbų, kurių nepavyko užbaigti. Įrengiant Lėvens tvenkinio dugną, liko nepašalintų medžių, krūmų, kelmų, durpių.

Ateityje, tvarkant gamtinius vandens resursus prie Kupiščio miesto, reikėtų laikytis tokių sąlygų:

1. Vanduo turi tapti ne elektros energijos naudotoju, o jos gamintoju. Šiam tikslui reikėtų įkinkyti Lėvens ir Kupos vandenį, sukauptumus Kupiščio vandens saugykloje.

2. Siekiant kompensuoti vienpusišką pelkių ir žemių nusausinimą, Kupos upės baseine sukurti vandens telkinių sistemą Kupiščio mieste, jo priemiestinėje zonoje ir Aukštupėnų gyvenvietėje.

Šiems darbams atlikti yra unikalios sąlygos. Vandens saugyklą hidroelektrinei statyti jau turime. Kupos slėnyje didelės vandens saugyklos įrengti nėra galimybės, tačiau vanduo iš Kupos į Lėvens tvenkinį lengvai savitaka gali būti nuleidžiamas iškastu kanalu ir rekonstruotu Aukštupio upeliu, pastačius dvigubo vandens reguliavimo užtvanką Kupiščio miesto rytinėje dalyje. Prieš užtvankos pastatymą iš numatomos suformuoti keliolikos hektarų vandens saugyklos turi būti iškastos dūrpės, pašalinti medžiai ir krūmai, tinkamai suformuotas dugnas. Durpynus, kaip juodžemio karjerus, galėtume pavesti eksploatuoti komunalininkams arba meioratoriams. Dvigubo vandens re-

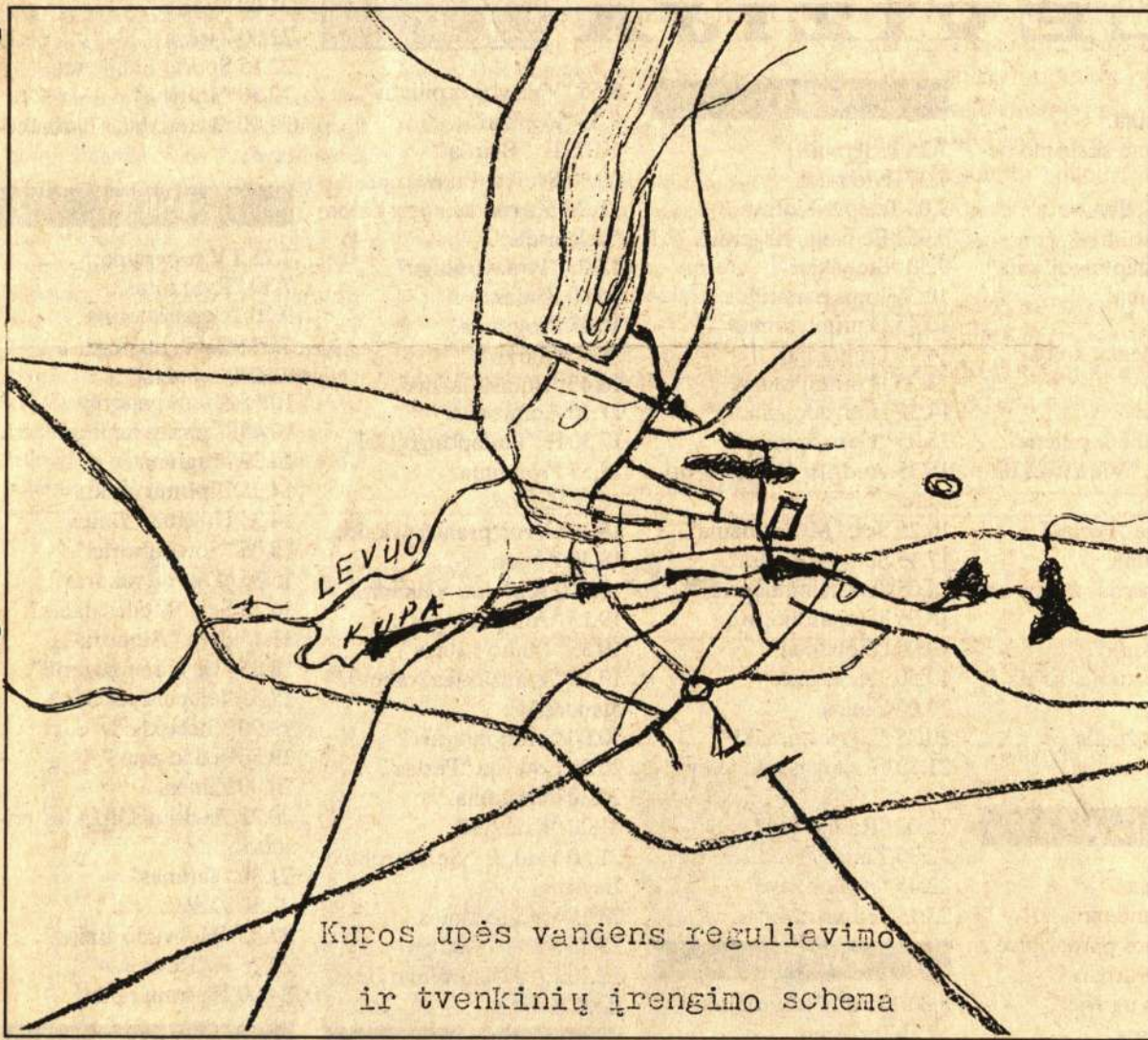
DISKUSIJŲ KLUBAS

gulavimo užtvanka inžineriniu požiūriu labai palengvintų įrengti vandens kaskadas Kupoje, formuojant jos patvenkimus mieste ir Aukštupio upelyje prie Aukštupėnų gyvenvietės. Iš Kupos aukštutinio tvenkinio būtų racionalu pramoniniam rajonui ir katilinei tiekti techninį vandenį. Šiuo tvenkiniu patogiai naudotųsi sodininkų bendrijos, jis patarnautų ir žuvininkystei. Būsimų tvenkinių šlaituose iš anksto reikėtų pradėti formuoti naujų želdinių sistemą.

Vandens ūkio pertvarkymo darbas Kupiškyje visapusiškai naudingas rajono ūkiui. Būtų efektyviai panaudojami turimi vandens resursai, sukurta ekologiškai švari aplinka, kryptingą ilgalaikį darbą turėtų atskiros rajono specializuotų organizacijų darbininkų grupės.

Manau, šis rašinių ciklas neliks be dėmesio. Kaip toliau bus tvarkomas Lėvens ir Kupos upių vandens ūkis ir kokia seka įgyvendinami darbai, priklausys nuo rajono savivaldybės priimtų sprendimų.

Alfonsas ŠILINIS

ATSITIKIMAS

Stipriam - nuotykiškai

Viename tuometinio Eišiškių rajono kaime, netoli miško, gyveno lenkas Voločovičius. Jis buvo stambaus sudėjimo ir labai stiprus. Kartą, šaltą žiemos naktį, į jo tvartą po pamatais įsikasė vilkas ir pridare eibių. Diedas pakeiksnos, pasikrapštė pakaušį ir užtaisė skylę. Po kelių dienų vilkas tą skylę vėl atkrapštė ir įlindo į tvartą. Nuo to laiko prasidėjo "žaidimas". Diedas užtaiso skylę, užgriozdina ją akmenimis, kelmiais, o vilkas vėl viską iškrapštė. Taip jie žaidė, kol seniui nusibodo. O jis buvo ne tik stiprus, bet ir drąsus. Apskaičiavęs, kada vilkas turi ateiti, jis apsiliko kailiniais, apsiavė veltiniais ir pasaugojo vilką už kampo. Vilkas atidrasė skylę ir jau lenda tvartan, o senis kapt jam už nugaros, apsiniviojo uodegą apie ranką ir laiko. Vilkas veržiasi į tvartą, o tos sodybos šeimininkas tempia jį atgal. Taip jie tampėsi, tampėsi, kol pilkis patrūko ir pradėjo leisti smarvę ant se-

nio. Iš karto leido mėšlu, paskui krauju ir net kaulais - viskuo, kas buvo jo skrandyje. Pagaliau, netekęs jėgų, pasidavė. Senis jį išvilko į lauką ir paleido, bijojo, kad neatsisuktų į jį. Vilkas nubėgo į mišką. Kitą dieną jį rado netoli nuo namų miške nustipusį.

Tas lenkas gerai nuplovė kailinius ir veltinius, bet vis vien, kai tik eidavo per kaimą jais apsilvilkęs, visi šunys chorū staugdavo.

Kitą kartą tam pačiam seniui vėl buvo nuotykiš. Einant per kaimą, jį užpuolė šunų ruja. Jis pačiuo vieną nedidelį šunėką už uodegos ir ėmė sukti aplink galvą. Šunėkas taip pat jį visą apdergė.

Stipriam - stiprūs nuotykiškai. Kam lemta sudegti, tas vandenynėje nepaskęs.

Aldona KLIMAVIČIENĖ
Kupiškis

SKAITYTOJŲ LAIŠKAI

Reikia mokėti gyventi

Ačiū buvusiam rajono merui V. Mockui, kad parodė, kas būdinga ne sovietinės dvasios žmogui. Tai darbštumas, ūkiškumas, taupumas, atsakomybės jausmas, sąžiningumas, rūpestingumas, jautrumas, meilė ir dėmesys jaunimui bei seniems žmonėms, kaimui ir miestui. Nors "Kupiškėnų mintyse" jis buvo nuolat užsipuolamas, o kai kam ten pat be jokio pagrindo kabinamas vos ne laurų vainikas ir formuojama nuomonė apie Kupiškyje atsirandantį "šventąjį" su angelo sparneliais, V. Mockus per dvejus metus labai daug gero su minimaliomis sąnaudomis padarė. Naujoji rajono savivaldybės administracija gal neužmirš, tarkim, tokių mažmožių: apšviestos miesto bažnyčios (prisiminti, kad kūnas ir turtas neamžini), sutvarkytos kapinių aplinkos (kad čia visi anksčiau ar vėliau būsim atlydėti), ligoninėje atidaryto slaugos skyriaus (kad paguodą ir viltį šičia su-

ras kiekvienas, kam, neduok Dieve, likimas lems tenai pakliūti).

Tačiau, manau, daug kam iš mūsų šie dalykai dabar nerūpi. Juk svarbiausia, kaip gyvename šiandien. Todėl ir rajono tarybą rinkdami balsavom daugiausia už pasiturinčius, už verslininkus. Tikimės, kad jie išmokys, kaip pinigą užsikalti. O gal tokios pamokos ir nereikalingos? Matyt, jau ne tokie vargšai esam.

Kas pramiegojo pirmąjį "priva-tizacijos" etapą, neturėtų nusiminti. Ir šiuo metu galima rasti įvairių būdų, kaip pinigus plauti. Sakykim, iš mokesčių mokėtojų lėšų užsakom suremontuoti mokyklą, pavyzdžiui, už 10 litų. Rangovas darbus atlieka už 6 litus. Va 4 litus ir turim savo nau-dai.

Rinkos sąlygomis reikia mokėti gyventi. Apsnūdęs būsi - teks šunis lodyti.

Hubertas ŠNEIDERIS

Į tą pačią upę dukart neįbrisi

Leiskite dar sykį pasidalyti mintimis apie dorovės temų nušvietimą provincijos spaudoje. Dažnai pavardčius "Atgaiva", per televiziją rodomo "Radijo šou" net žiūrėti nebesinori. Toli gražu jo veikėjams iki Vilniaus kupiškėnų klubo minčių apie elitinę kultūrą, susirūpinimo dėl iš Vakarų plūstančių žalingų įpročių. Susidaro įspūdis, jog bijoma iškišti galvą, nes dabarties smūgio ji gali neatlaikyti. Kažkas panašaus į A. Čechovo apsakymą "Žmogus futliare". Ilgimasi praeities, virkaujama viduramžiškų "aukso" laikų, grūmojama bet kokiam liberalizmui. Drįsčiau tai palyginti su sovietmečiu, kai buvo koneveikiamas supuvęs kapitalizmas, bebaigias prigerti šou biznio liūne.

Be abejo, yra ir neblogų straipsnių, ypač iš krašto istorijos, eilėraščių. Bet kai tik pradedama gvildinti

dabarties ir ateities perspektyvos, pasipila tulžis ir praeiksmi visiems džinsuotiems, auskaruotiems ir dar velniažin kokiems, jei tik nedėvi "tautinio" kostiumo ir nėra tvarkingai apsikirpę plaukų bei nagų. Dorovė suplakama su religingumu, katalikiškumu. Vienintelė vizija - visa Lietuva virsta didžiule bažnyčia, kaip Ženevoje Kalvino laikais su privalomomis pamaldomis ir psalmių giedojimu. Tarsi perskaičius tokius rašinius jaunimui jau neberūpės visokie "bix'ai", "max'ai", "naktinės personos" ar kitokie siaubą tautai keliantys "antikultūriniai gaivalai".

Gal visgi reikėtų geriau jausti šio laikotarpio realijas? Buvę velniai gali pavirsti angelais. Praeitis dabarčiai nelygu. Į tą pačią upę dukart neįbrisi.

Kęstutis VIŠOCKAS
Kupiškis

VIDA PALIONIENĖ

Tegu Žaideliuose vėl skambės dainos

Ar verta paukščiams pavydėt sparnų?
Lai skrenda jie. Toks jų likimas.
Ar verta pavydėt jaunam dienų?
Tegu dainuoja, linksminas jaunimas.

Ar pajėgus kas sustabdyt greit lekiančius metus?
Tegu... Juk laikas bėgs ir bėgs...
Ar būtina uždegt ir vėl iš naujo žvakę,
Kai jinai tirps ir tik lašės, lašės...

Argi pasukt likimo ratą žmogui?
Sunku būt bet kuriam iš mūsų.
Ir keistas tas gyvenimas atrodo,
Ir kartais pilkas virš galvos dangus.

O saulę ar uždegs bent vienos rankos?
Ar tamsą pasikvies? Ar to norės?
Juk taip baisu, kai debesys vėl renkas,
Ir piktas vėjas užaus įkyriai.

Argi nelinksma? Ar svajot nenorit?
Mielieji žmonės, kur skambi daina?
Anksčiau gi, būdavo, nepaisom jokio oro:
Dainuojam, šokam, grojam, ir gana.

Dar susirinkim ir užtraukim posmą,
Tegu jaunimas seniems pavydės!
Smagi daina juk niekad nepabosta,
Tegu Žaideliuos ji ir vėl skambės!

Kadaise, o gal ir dar seniau, būvusi daili mergelė. Tėvų jau nebeturėjusi, tik devynis brolius ir bernelį. Užpuolę atėjūnai, ir išlydėjusi mergelė leva karan devynis brolius ir dešimtą bernelį. Baisus karas buvęs, kraujas upėmis tekėjęs, narsūs berneliai išmušę visus atėjūnus, bet ir mūsiškių nemažai kritę, kritę ir visi devyni broliai ir dešimtas bernelis. Ilgai laukiusi levužę pargrįžtančių, prie tilto rymojuosi, kol ne tiek sužinojo, kiek širdimi suprato, kad nebesulauks nei brolių, nei bernelio. Pati viena palikusi ne nežinojusi nei ko šauktis, nei kaip būti. Nemielia jai tarp žmonių, o ir žmonės tokios nedalingos lenkėsi. Prašėsi žemės, kad paimtų, prašėsi kitų galybių, - niekas jos nepasigailėjo. Pasiprašė medžių motinos, ir toji sutikusi priglobti, - kaip prie tilto stovėjo, taip ir medžių palinko, kaip buvo baltas nuotakos rūbais, taip baltagobė ir liko. Gailūs levos dalia, gailūs ir jos balti žiedai, gailios ir jos uogos asarėlės.

Pasak mūsų tėvų, kas tik gyvas - ar tai žuvis, ar tai žvėrys, paukščiai, žolės ir medžiai - visi savo motinas turėjo, tik ne visas tas močias beatpažintume, nebeusako, kaip jos atrodė. Tik apie medžių močią žinojome, kad segi ji rudų ažuolo lapų sijonu, gubi žalių ažuolo lapų skara, susiraukšlėjusi kaip medžio žievė, rankos ir kojos kaip sausi stavarai, pusę metų būnanti sukalbama, o kitą pusę metų sūnaus ažuolo pašaknėje snaudžianti,

nei ką girdinti, nei suprantanti, nei klausoma atsakanti. Iš visų močių, kurios visokiom galybėm pradžia buvusios, kurios viską tvarkiusios, viena medžių močia telikusi. Ne šimto ir ne tūkstančio metų reikėjo, kad jos, galingos buvusios, šitaip išnyktų. Neramūs, triukšmingi dabar miškai, vargu ar berasime medžių močia, vargu ar ją prakalbinti mokėtume. Tik tiek žinia, kad ievų ir senų senovėje mūsų kraštuose augta.

Kiek tikresnės ievos istorijos atsekti

Gegužė - ievos meniuo

negalėjome, o kaipgi pati ji mums padėti ar pakenkti gali? Taip jau gyvenime būna, kad labai nelaimingi žmonės retai kam kenkia. Nusibrunka kur nuošaliai kampan, kitų neliečia, kad tik jų nekluduo, o kad kam bėda, savas prisiminęs, padeda. Tokia ir ieva. Ne sodo medis, ne mėgiama uogelė. Nustūmė ją ir vyšnia (beje, artima giminitė: jei ne tikra sesuo, tai tikriausia pusseserė), nustūmė ir tolimesnės giminitės - obelys ir kriaušės. Jei kas ir pasirenka ievos uogų, tai ne valgiui, o tik vaistams. Išrankūs esame, nes vaismedžių mums tikrai netrūksta nuo senų senovės, o šit šiauriau, kur kiek geresnio vaismedžio nesulauksi, ievos ne tik ir ne tiek vaistams, kiek valgiui. Tiesa, gudriai šutina, kad gailumą išvartytų, ir virtinius bei pyragus daro. Gal

ir tikrai gardėsiai, tik ne mūsų burnai. Matyt, ir praeityje nebuvo - niekas nemini kokių paruošimo būdų, kad valgiui tiktų.

Ievos gailumas nuo ciano rūgšties junginių priklauso. Jei jų padauginsi, neberekės šioj žemėj vaikščioti. Jei labai nedaug ir tinkančiam, gali ir širdies sopę (koronarinių indų spazmas) atleisti, gali ir dusulį palengvinti, gali ir trauškanojančias akis prašviesinti. Merkdavo ievos žiedus į šaltinio vandeni ir akis plaudavo. Kartais ir opas

klodavo, - padėdavo, jei ne visai išgydydavo, tai tam kartui palengvėdavo. Plikintus ar šutintus ievos žiedus nuo dusulio, smaugiančio kosulio gerdavo, nuo širdies sopės vaduodavosi. Beje, panašių preparatų būdavo ir vaistinėse.

Gailūs ievos žiedai, o dar gailiesni - branduoliai. Ir iš jų pasidarydavo primančios žiniuonės gyduonės vaistai: ligi devynių branduolių skaičiuodavo, o dar vieną, du ar tris atimdavo, ir su šaltu vandeniu grūdavo. Vargu ar kas bepasakys, kiek tokie vaistai padėdavo, nors padėti tikrai galėjo, bet kad taip atsargiai darė - tikrai išmanančių buvo.

Sutraukia ieva visą giminę, nes daug rauginių medžiagų turi. Raugai, nors daugelio viduriavimų ir neišgydo

(kartais dar blogiau - paverčia chroniškais, kad ir apyramiais, bet nebeišgydomais), bet raminti apramina. Kai eilinės labai pjauna, kai nebėra kaip nuo viduriavimų vaduotis, ievos uogelių griebdavos, - tam kartui atsigaudavo. Dar ir dabar vaistinėse ievos vaisių būna. Mes stengiamės jų nevertoti ir nepatarti, bet kur apie infekcines ligas dar labai mažai teišmano, ievos vaisius nuo viduriavimo mielai vartoją.

Kokia gi mergina ne drobėlių audėjė, raštų margintojė? O raštams marginti kelių spalvų siūlų reikia, - ievos žievė dažymui tikdavo. Tikdavo ir tymams išdirbti. Rauginių augalų daug, bet kiekvieno kiek kitoks būdas, kiekvieno kiek kitokia spalva.

Stiprus, smalkus ievos žiedų kvapas lyg ir nieko, o daugiau pauostai, galvą skaudėti ima, kartais ir širdį suspaudžia, o dažnai ir koks silpnumas užveina. Taip yra todėl, kad ne visi vienodai jautrūs, bet visiems ievos žiedai nėra sveiki. Nederėtų ir ievos šakų laužyti, į namus ievos puokštes tempti. Tegu žydi, kur auga. Kokie ievos žiedai, tokia esanti ir ievukų meilė - galvą apsuka, o geruoju nesibaigia. Anytos ievų marčių irgi vengia, nes labai jau smarkios ir karčios esančios. Ir išvis manoma, kad ievukai nebūna labai dalingi.

Eugenija ŠIMKŪNAITĖ
Parengta pagal "Kaimo metų" (1992) kalendorių

Kai sargai snaudžia

"Kupiškio pieno" akcinės bendrovės teritorija ne tik gerai apvertta ir apšviesta, bet čia dar ir sargai budi. Atrodo, kad vagys ir kojos įkelti negalėtų. Deja, faktai rodo ką kitą. Naktį iš gegužės 8-osios į 9 dieną ilgapiščiai iš "Kamaz" automašinių nudžiovė net tris automagnetolas. Tą pastebėjo, kaip nebūtų keista, ne sargai, o vienas vairuotojas, atėjęs anksti rytą į darbą. O šios mašinos stovėjo ne kur nors patvoryje už administracinio pastato, bet visai netoli sargų būdelės, apšviestoje teritorijoje. Savo pasiaiškiniuose policijai sargai rašo, kad, gink Dieve, tąnakt nemiegojo, bet... nieko nematė. Stebėtinai vištakumas!

Kažin kiek naudos bendrovei duoda tokie jos turto sergėtojai? Ar išvis jie reikalingi, jeigu ten tik užima vietą ir turi vienintelį tikslą - pasiimti atlyginimą? Bėlieka spėlioti, kada bus nukniauktas paties įmonės generalinio direktoriaus tarnybinis automobilis?

Saulius MARTYNĖLIS

PIRMADIENIS, V.19

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.30 TV techninė profilaktika.
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 "Sveikata".
16.40 "Krepšinio pasaulyje".
17.10 Animac. f.
17.30 F. "Paslaptingoji sala".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Baltarusių programa.
18.40 Žinios.
18.50 Programa vaikams.
19.30 Lietuvos kultūrizmo čempionatas.
20.00 "01... 02... 03..."
20.30 Panorama.
21.00 Vaid. f. "Pinigai".
22.30 "Prisiminimas".
22.40 "Kaukodromas".
23.15 Vakarų žinios.
23.25 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.30 Televizijos parduotuvė.
8.45 "Santa Barbara".
9.30 "Kelias į dangų".
16.55 Programa.
17.00 Televizijos parduotuvė.
17.30 "Vyrai netikėliai".
18.00 "POP TV".
19.00 Žinios.
19.15 "Santa Barbara".
20.00 "Žavūs ir drąsūs".
20.30 "Greis ugnyje".
21.00 "Melrouzas".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Detektorius".
23.00 F. "Majamio policija".

LNK TV

7.25 Programa.
7.30 Ryto ratas.
9.00 Teleparduotuvė.

9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 Jums panorėjus.
10.45 Iš pirmų rankų.
13.55 Programa.
14.00 Iš pirmų rankų.
14.00 "Privatus seklys Antinas".
14.35 "...Prieštarauk!".
15.35 "Taip. Ne".
16.25 Ser. "Meilės daina".
17.15 Ser. "Alondra".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.55 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 "Niu Orleansas".
21.30 Abipus sienos.
22.00 Nuo... iki.
22.30 Žinios.
22.45 "Tangomanija".

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
18.45 "Jums panorėjus".
19.00 "Džentelmenų šou".
19.30 Futbolo apžvalga.
20.00 F. "Meilės istorija".
20.55 "Ekspreso šou".
21.00 Vaidyb. f.
23.00 "Akapulkos įlanka".
23.45 "Džentelmenų šou".
0.15-8.30 CNN programa.

ANTRADIENIS, V.20

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".
8.55 "Septynios Kauno dienos".
9.30 "Kaukodromas".
10.05 "01... 02... 03..."
10.25 "Kino pasaulyje".
10.55 "Paskutinė kryžkelė".
11.25 F. "Pinigai".

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.30 Televizijos parduotuvė.
8.45 "Santa Barbara".
10.15 "Greis ugnyje".
16.55 Programa.
17.00 Televizijos parduotuvė.
17.30 "Naujienos. Nuomonės".
18.00 Animac. f.
18.30 "Pagaliau skambutis".
19.00 Žinios.
19.15 "Santa Barbara".
20.00 "Žavūs ir drąsūs".
20.30 "Volkeris, Teksaso reinđeris".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Už kampo..."
23.00 F. "San Francisko gatvės".

TELEVIZIJA

LNK TV

16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 "Svetimo skausmo nebūna".
16.40 Mūsų kalba.
17.10 Animac. f.
17.30 F. "Paslaptingoji sala".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Laida lenkų kalba.
18.40 Žinios.
18.50 Animac. f.
19.10 "Valstybė ir pilietis".
19.50 Dok. f. "Vienatvės pilnatis".
20.20 Loterija "Perlas".
20.30 Panorama.
21.00 Kultūros žurnalas "Ženkliai".
21.30 F. "Blanša".
22.20 Koncertuoja Arina ir "Veto bank".
23.15 Vakarų žinios.
23.25 Sporto studija.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.30 Televizijos parduotuvė.
8.45 "Santa Barbara".
10.15 "Greis ugnyje".
16.55 Programa.
17.00 Televizijos parduotuvė.
17.30 "Naujienos. Nuomonės".
18.00 Animac. f.
18.30 "Pagaliau skambutis".
19.00 Žinios.
19.15 "Santa Barbara".
20.00 "Žavūs ir drąsūs".
20.30 "Volkeris, Teksaso reinđeris".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Už kampo..."
23.00 F. "San Francisko gatvės".

7.25 Programa.
7.30 Ryto ratas.
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 Jums panorėjus.
10.45 Iš pirmų rankų.
14.20 Programa.
14.25 Iš pirmų rankų.
14.35 Holivudo žinios.
15.05 "Gero apetito!"
15.35 Audrius Giržadas pristato.
16.25 Ser. "Meilės daina".
17.15 Ser. "Alondra".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 "...Prieštarauk!".
21.30 "Lietuvos ryto televizija".
22.00 "Radijo šou".
22.30 Žinios.
22.45 "Aplink save".
23.15 Telemaratonas.

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
18.45 "Jums panorėjus".
19.00 "Tarzanas".
20.00 F. "Meilės istorija".
20.55 "Ekspreso šou".
21.00 F. "Ginkluotos moterys".
22.35 "Garsių pabėgimų istorijos".
23.35 NBA apžvalga.
0.05-8.30 CNN programa.

TREČIADIENIS, V.21

LIETUVOS

7.00 "Labas rytas".

8.55 "Valstybė ir pilietis".
9.35 "Ženkliai".
10.05 F. "Blanša".
10.50 Sveika, Prancūzija.
11.20 Žurnalas rusų kalba "Teleartelė".
12.05 "Po savo stogu".
16.00 Žinios.
16.05 Programa.
16.10 "Šarka".
16.40 "Būstasis laikas".
17.10 Animac. f.
17.30 F. "Paslaptingoji sala".
17.55 Programa.
18.00 Žinios.
18.10 Gyvoji prancūzų kalba.
18.40 Žinios.
18.50 Programa vaikams.
19.15 "Ant palangės".
19.35 "Mano namas".
19.50 "Vilniaus festivalio-97" dienoraštis.
20.00 "Milijonierius".
20.20 Loterija "Perlas".
20.30 Panorama.
21.00 "Krantas".
21.50 Vaid. f. "Šeši tarpiniai žingsniai".
23.15 Vakarų žinios.
23.25 Sporto studija.
23.30 F. "Šeši tarpiniai žingsniai" tęsinys.

TELE-3

7.55 Programa.
8.00 CNN naujienos.
8.30 Televizijos parduotuvė.
8.45 "Santa Barbara".
9.30 "Greis ugnyje".
16.55 Programa.
17.00 Televizijos parduotuvė.
17.35 "Stilius".
18.00 "Autanjanas grįžta".
18.30 "Pagaliau skambutis".
19.00 Žinios.
19.15 "Santa Barbara".
20.00 "Žavūs ir drąsūs".
20.30 "Greis ugnyje".

21.00 "VR. 5".
22.00 Žinios.
22.15 Sporto naujienos.
22.30 "Statyba".
23.00 "Stebuklai ir kasdienybės".

LNK TV

7.25 TV programa.
7.30 "Ryto ratas".
9.00 Teleparduotuvė.
9.05 "Be namų negerai".
9.50 "Stebuklai".
10.35 "Jums panorėjus".
10.45 Iš pirmų rankų.
14.20 Programa.
14.25 Iš pirmų rankų.
14.35 Holivudo žinios.
15.05 "Šou bulvaras".
15.35 "Dar ne vakaras".
16.25 Ser. "Meilės daina".
17.15 Ser. "Alondra".
18.05 "Be namų negerai".
18.55 Teleparduotuvė.
19.00 "Stebuklai".
19.50 Telekazino.
20.00 Žinios.
20.25 Audrius Giržadas pristato.
21.30 "Taranas".
22.30 Žinios.
22.45 "Holivudo žinios".
23.15 F. "Revanšas".
24.00 Iš pirmų rankų.

BALTIJOS

8.30-17.50 BBC programa.
17.50 Programa.
18.00 "Taip sukasi pasaulis".
18.45 "Jums panorėjus".
19.00 Kupiškio TV studijos programa.
20.00 NBA atkrantamosios rungtynės.
20.55 "Ekspreso šou".
21.00 Vaidyb. f. "Atika".
22.50 "Tarzanas".
23.35 NBA: žvilgsnis iš arčiau!
0.05-8.30 CNN programa.

Redaktorius
Algirdas PETRULIS

"Atgaivos" laikraščio redakcija
Vytauto g. 2, 4880 Kupiškis.
Tel. 53-113

Redakcijos kolegija:

Algirdas Gasiūnas, Aldona Klimavičienė,
Alė Markevičiūtė, Algirdas Petrusis,
Danutė Satkevičienė, Rima Šikšnienė.

Steigėjai ir leidėjai -

Tėvynės sąjungos (Lietuvos konservatorių), Lietuvos krikščionių demokratų partijos,
Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos, Lietuvių tautininkų sąjungos

Lietuvos šaulių sąjungos Panevėžio rinktinės Kupiškio S. Lozoraičio kuopa

SL 2062. Užsakymo Nr. 1063. Spausdino UAB "Panevėžio litografija". Beržų g. 52, 5319 Panevėžys

Kupiškio
rajono
skyriai